

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5913

гр. София, 07.08.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в закрито заседание на 07.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Христо Минев

като разгледа дело номер **7614** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от АП във връзка с чл. 87 от Закона за хазарта /ЗХ/.

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от А. А. и Р. В., срещу Решение № 82/14.07.2020 г. на Държавната комисия по хазарта /ДКХ/, с което е приложена принудителна административна мярка /ПАМ/ - окончателно отнемане на издаден лиценз за хазартни игри за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, организирани онлайн., за който е издадено Удостоверение № 000030-10324/02.08.2019 г. на жалбоподателя.

В жалбата е направено и искане на основание чл. 166, ал. 4 от АПК във връзка с чл. 87, изр. трето от ЗХ за спиране на допуснатото предварително изпълнение на оспореното решение.

Настоящият съдебен състав, след преценка на направеното искане и съдържащите се в него доводи, намира така направеното искане за неоснователно.

Съгласно чл. 87 от ЗХ Решенията на Комисията за окончателно отнемане на издаден лиценз подлежат на незабавно изпълнение, независимо дали са обжалвани, като обжалването не спира изпълнението на решенията. В процесния случай от формална страна, тъй като се касае за предварително изпълнение ex lege, което стои извън преценката на административния орган, за последния не съществува задължение да го обосновава в решението си по чл. 87 от ЗХ и да се разпорежда за допускането му. Доколкото специалният Закон за хазарта не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на решение, с което окончателно е отнет лиценз, даващ възможност на дружеството да извършва основния си предмет на дейност, приложими са общите такива по чл. 166, ал.4 вр. ал.2 АПК. Допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, може да бъде спряно по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК по искане на

оспорващия при условията на чл. 166, ал. 2 от АПК. В процесния случай основателността на искането следва да се прецени с оглед приложимостта на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК. В съответствие с цитираната разпоредба, за да се спре изпълнението следва да са представени доказателства, че то би могло да причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда. Анализът на текста предпоставя обоснования извод, че в тежест на лицето, поискала спиране на предварителното изпълнение е да докаже вероятността за причиняване на оспорващия на значителна или трудно поправима вреда. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 87 от ЗХ, преценява дали незабавното му изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 АПК. Спирането предпоставя наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над тези, защитени от това ex lege предварително изпълнение, т. е. в контекста на изискванията на чл. 166, ал. 2 от АПК следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или, че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.

В процесния случай жалбоподателят мотивира настъпването на значителна или трудно поправима вреда за дружеството, изразяваща се в това, че ако бъде отнет окончателно лиценза на дружеството, същото ще бъде принудено да спре изцяло дейността си. Твърди се, че дружеството няма да може да генерира приходите които е очаквало, което ще му причини значителни вреди.

Настоящият съдебен състав намира, че изложеното от жалбоподателя за наличие на значителни или трудно поправими вреди, не може да обоснове основание за спиране на оспореното решение, предвид на това, че посочените вреди са единствено имуществени и не са от тази категория, която да може да се противопостави на защитените с допуснатото със закон предварително изпълнение на решението. Посочените от дружеството вреди не могат да оборят презумпцията, че допуснатото от специалния закон изключение от общото правило на чл. 166 от АПК, че предварителното изпълнение на принудителната административна мярка по чл. 86, ал. 1, т. 7 от ЗХ, защитава обществения интерес. Това е така, тъй като тези вреди имат имуществен характер и възстановяването им в пълен обем от административния орган след евентуалната отмяна на оспорения административен акт би могло да бъде претендирано по реда на ЗОДОВ, т.е. посочените вреди, ако се приеме, че такива настъпят, са изцяло поправими и подлежат на възстановяване от Държавата. При съобразяване на горните факти и обстоятелства се налага извода за неоснователност на искането за спиране на предварителното изпълнение на оспореното решение. Не са налице каквито и да било доказателства, обуславящи извода, че предварителното изпълнение ще причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда по смисъла на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на [фирма], представлявано от А. А. и Р. В., за спиране на предварително изпълнение на Решение № 82/14.07.2020 г. на Държавната комисия по

хазарта, като неоснователно.

ОТДЕЛЯ настоящото производство по реда на чл. 166 от АПК, от производството по оспорване на административния акт, като делото по оспорването на административния акт следва да се докладва на Председателя на 24 състав АССГ, на когото е разпределено.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните чрез изпращане на преписи по реда на чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ: